

στραβάδι

στραβάδι, το, ουσ. [<στραβός + κατάλ. -άδι]. **1.** (υποτιμητικά) αυτός που είναι τυφλός: «το κάθε στραβάδι έπιασε μια γωνιά και ζητιανεύει». **2.** (υβριστικά) ο πολύ απρόσεκτος πεζός που σκοντάφτει στο δρόμο ή που δεν προσέχει τα αυτοκίνητα και δημιουργεί προβλήματα στους οδηγούς: «πρόσεχε, ρε στραβάδι, πώς περπατάς!» **3.** λέγεται και επιθετικά σε άτομο που από απροσεξία του μας πατάει το πόδι: «ήταν ένα στραβάδι μέσα στο λεωφορείο, που με ξενύχιασε». **4.** (υποτιμητικά) νεαρός χωρίς γνώσεις και πείρα, ιδίως πάνω σε μια τέχνη, ο μαθητευόμενος, ο άπειρος, ο πρωτάρης: «δεν ξέρει να σου πει πώς γίνεται αυτό, γιατί είναι ακόμα στραβάδι || τ' όνειρό του είναι να γίνει μηχανικός αυτοκινήτων, αλλά είναι ακόμα στραβάδι». **5.** (στη γλώσσα του στρατού) ο νεοσύλλεκτος: «αφού είσαι ακόμα στραβάδι, αποκλείεται να πάρεις άδεια». **6.** στον πλ. **τα στραβάδια**, (στη γλώσσα του στρατού) το σύνολο των νεοσυλλέκτων μιας κλάσης, μιας σειράς: «την άλλη βδομάδα μας έρχονται καινούρια στραβάδια». (Λαϊκό τραγούδι: είμαστε πέντε φαντάροι και την έχουμε λουφάρει, αγγαρεία κάνουν άλλοι, τα **στραβάδια** και οι χάνοι).

- θα πήξετε **στραβάδια**! (στη γλώσσα του στρατού) έκφραση με την οποία οι παλιοί στρατιώτες ειρωνεύονται ή επιχειρούν να εκφοβίσουν τους νεοσυλλέκτους.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας